

Brusel 31. května 2017
(OR. en)

9479/17

**Interinstitucionální spis:
2016/0363 (COD)**

EF 102
ECOFIN 433
DRS 31
CODEC 872

POZNÁMKA

Odesílatel:	Generální sekretariát Rady
Příjemce:	Výbor stálých zástupců / Rada
Předmět:	Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o pořadí nezajištěných dluhových nástrojů v insolvenční hierarchii (první čtení) = kompromis předsednictví

Delegace naleznou níže konečné kompromisní znění určené Výboru stálých zástupců, které předsednictví vypracovalo na základě návrhu Komise.

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o pořadí nezajištěných dluhových nástrojů v insolvenční hierarchii

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky¹,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru²,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

¹ Úř. věst. C , , s. .

² Úř. věst. C , , s. .

(1) Rada pro finanční stabilitu (FSB) dne 9. listopadu 2015 zveřejnila specifikace celkové kapacity pro absorpci ztrát („standard TLAC“), jež byly v listopadu 2015 potvrzeny skupinou G20. Účelem standardu TLAC je zajistit, aby globální systémově významné banky, v právním rámci Unie označované jako globální systémově významné instituce (G-SVI), měly nezbytnou kapacitu pro absorpci ztrát a rekapitalizaci, která pomůže zajistit, že během a bezprostředně po řešení krize mohou být i nadále zajišťovány jejich základní funkce, aniž by byly zapotřebí peníze daňových poplatníků (veřejné finanční prostředky) nebo byla ohrožena finanční stabilita. Ve svém sdělení ze dne 24. listopadu 2015³ se Komise zavázala, že předloží do konce roku 2016 legislativní návrh, který by umožnil provedení standardu TLAC v mezinárodně dohodnuté lhůtě do roku 2019.

³ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropské centrální bance, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů „Dokončení bankovní unie“, 24.11.2015, COM(2015) 587 final.

(2) Zavedení standardu TLAC v Unii musí zohledňovat stávající individuálně stanovený minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky („MREL“) vztahující se na všechny instituce v Unii v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU⁴. Jelikož TLAC a MREL sledují stejný cíl – zajistit, aby měly instituce v Unii dostatečnou kapacitu pro absorpci ztrát a rekapitalizaci – měly by být tyto dva požadavky vzájemně se doplňujícími prvky společného rámce. Z hlediska operačního Komise navrhl, aby harmonizovaná minimální úroveň standardu TLAC pro G-SVI („minimální požadavek TLAC“) byla do práva Unie zavedena změnami nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013⁵, zatímco dodatečný požadavek pro G-SVI a požadavek pro subjekty jiné než G-SVI, oba stanovené individuálně pro jednotlivé instituce, by měly být řešeny cílenými změnami směrnice 2014/59/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014⁶. Relevantní ustanovení této směrnice, která se týká pořadí nezajištěných dluhových nástrojů v insolvenční hierarchii, jsou doplněním ustanovení výše uvedených právních předpisů a směrnice 2013/36/EU⁷.

⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012, Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190.

⁵ Nařízení Evropského parlamentu a rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012, Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1.

⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010, Úř. věst. L 225, 30.7.2014, s. 1.

⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES, Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338.

(3) Členské státy by měly zajistit, aby instituce měly dostatečnou kapacitu pro absorpci ztrát a rekapitalizaci s cílem zajistit hladkou a rychlou absorpci ztrát a rekapitalizaci s minimálním dopadem na finanční stabilitu a daňové poplatníky. Toho by mělo být dosaženo tím, že instituce budou soustavně splňovat minimální požadavek TLAC, jenž bude v právu Unie proveden prostřednictvím změny nařízení (EU) č. 575/2013, jakož i požadavek na kapitál a způsobilé závazky podle směrnice 2014/59/EU.

(4) Standard TLAC, jenž bude v právu Unie proveden prostřednictvím změny nařízení (EU) č. 575/2013, vyžaduje, aby G-SVI splňovaly minimální požadavek TLAC (s některými výjimkami) pomocí podřízených závazků, které se v úpadkovém řízení řadí pod závazky vyloučené z TLAC („požadavek podřízenosti“). Podle standardu TLAC by podřízenosti mělo být dosaženo prostřednictvím právních účinků smlouvy („smluvní podřízenost“), práva příslušné jurisdikce („podřízenost vyplývající z právních předpisů“) nebo příslušné podnikové struktury („strukturální podřízenost“). Pokud to vyžaduje směrnice 2014/59/EU, měly by instituce spadající do její působnosti splňovat svůj individuální požadavek pomocí podřízených závazků, aby se minimalizovalo riziko právního napadení ze strany věřitelů na základě toho, že jejich ztráty při řešení krize jsou vyšší než ztráty, které by jim vznikly v běžném úpadkovém řízení (zásada, že se žádný věřitel nesmí dostat do méně výhodného postavení).

(5) Rada členských států v rámci svých vnitrostátních insolvenčních právních předpisů změnila nebo v současné době mění postavení nezajištěných prioritních dluhových nástrojů v případě úpadku, aby svým institucím umožnily jednodušeji splnit požadavek podřízenosti a tím usnadnily řešení krizí.

(6) Doposud přijaté vnitrostátní předpisy se značně liší. Neexistence harmonizovaných pravidel Unie vyvolává u vydávajících institucí i u investorů nejistotu a mohla by ztížit uplatnění nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů u přeshraničních institucí. To by mohlo rovněž vést k narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu vzhledem k tomu, že náklady institucí na splnění požadavku podřízenosti a náklady, které nesou investoři při koupi dluhových nástrojů vydaných institucemi, se mohou v rámci Unie značně lišit.

(7) Evropský parlament ve své zprávě o bankovní unii vyzval Komisi, aby předložila návrhy na další snížení právních rizik nároků v souladu se zásady, že se žádný věřitel nesmí dostat do méně výhodného postavení, a Rada ve svých závěrech ze dne 17. června 2016⁸ Komisi vyzvala, aby předložila návrh na společný přístup k hierarchii bankovních věřitelů s cílem posílit právní jistotu v případě řešení krize.

(8) Je proto nezbytné odstranit významné překážky fungování vnitřního trhu, zabránit narušování hospodářské soutěže způsobeného neexistencí harmonizovaných pravidel Unie pro hierarchii bankovních věřitelů a zamezit tomu, aby takové překážky a narušení vznikaly v budoucnosti. V důsledku toho by vhodným právním základem této směrnice měl být článek 114 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) podle výkladu v souladu s judikaturou Soudního dvora Evropské unie.

⁸ Závěry Rady ze dne 17. června 2016 o plánu na dokončení bankovní unie:
http://www.consilium.europa.eu/press-releases-pdf/2016/6/47244642837_cs.pdf

(9) Za účelem minimalizace nákladů na splnění požadavku podřízenosti a jakéhokoli negativního dopadu na náklady financování by tato směrnice měla členským státům umožnit v příslušných případech zachování stávající kategorie běžného nezajištěného prioritního dluhu, jehož emise je pro instituce méně nákladná, než jakékoli jiné podřízené závazky. V zájmu posílení způsobilosti institucí k řešení krize by však tato směrnice neměla od členských států vyžadovat vytvoření nové kategorie „nepreferenčního“ prioritního dluhu, jenž by měl být v úpadkovém řízení řazen před kapitálové nástroje a podřízené závazky jiné než nástroje vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2, ale za ostatní prioritní závazky. Aniž jsou dotčeny jiné možnosti stanovené standardem TLAC za účelem splnění požadavku podřízenosti, instituce by měly mít nadále možnost vydávat dluhové nástroje v prioritní i „nepreferenční“ prioritní kategorii, přičemž z těchto dvou kategorií by pouze „nepreferenční“ prioritní kategorie měla být způsobilá pro splnění požadavku podřízenosti. To by mělo institucím umožnit, aby pro své financování nebo z jakýchkoli jiných provozních důvodů používaly méně nákladné běžné prioritní dluhové nástroje a dluhové nástroje v nové „nepreferenční“ prioritní kategorii vydávaly ke získání financování při splnění požadavku podřízenosti. Členské státy by měly mít možnost zavést více tříd pro jiné běžné nezajištěné závazky, pokud zajistí, aby pro splnění požadavku podřízenosti byla způsobilá pouze „nepreferenční“ prioritní kategorie dluhových nástrojů.

(10) Aby nová „nepreferenční“ prioritní kategorie dluhových nástrojů splnila kritéria způsobilosti popsaná ve standardu TLAC a stanovená ve směrnici 2014/59/EU, a tudíž posílila právní jistotu, měly by členské státy zajistit, aby tyto dluhové nástroje měly původní smluvní splatnost nejméně jeden rok, aby se nejednalo o deriváty a aby neobsahovaly žádné vložené deriváty a rovněž aby příslušná smluvní dokumentace týkající se jejich emise výslovně uváděla jejich pořadí v běžném úpadkovém řízení. Zejména dluhové nástroje s pohyblivou úrokovou sazbou v důsledku široce uplatněné referenční úrokové sazby, jako jsou Euribor nebo Libor, by se pouze na základě tohoto prvku neměly považovat za dluhové nástroje obsahující vložené deriváty. Touto směrnicí by neměly být dotčeny požadavky vnitrostátního práva na registraci dluhových nástrojů v podnikovém registru závazků emitenta s cílem splnit podmínky pro „nepreferenční“ prioritní kategorie dluhových nástrojů podle této směrnice.

(11) Aby se zvýšila právní jistota pro investory, měly by členské státy zajistit, aby jejich běžné prioritní dluhové nástroje a jiné nezajištěné běžné prioritní závazky, které nejsou dluhovými nástroji, měly v jejich vnitrostátním insolvenčním právu vyšší stupeň priority než nová „nepreferenční“ prioritní kategorie dluhových nástrojů. Členské státy by měly rovněž zajistit, aby nová „nepreferenční“ prioritní kategorie dluhových nástrojů měla vyšší stupeň priority než kapitálové nástroje a veškeré podřízené závazky jiné než nástroje vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2.

(12) Jelikož cílů této směrnice, totiž stanovení harmonizovaných pravidel pro postavení nezajištěných dluhových nástrojů v případě úpadku pro účely rámce Unie pro ozdravné postupy a řešení krize, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, a proto jich, z důvodu rozsahu opatření, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, smí Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů. Touto směrnicí by zejména neměly být dotčeny další možnosti, které standard TLAC stanoví pro splnění požadavku podřízenosti.

(13) Je vhodné, aby se změny směrnice 2014/59/EU stanovené touto směrnicí použily na nezajištěné pohledávky vyplývající z dluhových nástrojů vydaných ke dni použitelnosti této směrnice nebo později. Nicméně pro účely právní jistoty a v zájmu maximálního možného snížení přechodných nákladů by členské státy měly zajistit, aby se postavení všech nesplacených nezajištěných pohledávek vyplývajících z dluhových nástrojů, které instituce vydaly před uvedeným dnem, v případě úpadku řídilo právními předpisy členských států, jak byly přijaty k 31. prosinci 2016. V rozsahu, v jakém některé vnitrostátní právní předpisy, jak byly přijaty k 31. prosinci 2016, již mohly sledovat cíl, kterým je umožnit institucím vydávat podřízené závazky, mohou mít veškeré nesplacené nezajištěné pohledávky vyplývající z dluhových nástrojů vydaných přede dnem použitelnosti této směrnice nebo jejich část v případě úpadku stejné postavení jako „nepreferenční“ prioritní dluhové nástroje vydané za podmínek této směrnice. Kromě toho mohou členské státy po 31. prosinci 2016 a přede dnem vstupu této směrnice v platnost přijmout vnitrostátní právo, které upravuje, jaké postavení mají v běžných úpadkových řízeních nezajištěné pohledávky vyplývající z dluhových nástrojů vydaných po dni použitelnosti těchto právních předpisů, s cílem splnit podmínky stanovené v této směrnicí. V takovém případě by se právními předpisy členských států, jak byly přijaty k 31. prosinci 2016, měly nadále řídit pouze nezajištěné pohledávky vyplývající z dluhových závazků vydaných před použitelností tohoto nového vnitrostátního práva.

(14) Tato směrnice by neměla bránit členským státům, aby stanovily, že by se tato směrnice měla nadále používat, pokud se na emitenty přestane zejména v důsledku odprodeje úvěrových či investičních aktivit třetí straně vztahovat rámec Unie pro řešení krizí.

(15) Tato směrnice harmonizuje postavení, jaké mají v běžných úpadkových řízeních nezajištěné pohledávky vyplývající z dluhových nástrojů, a netýká se postavení, jaké mají v případě úpadku vklady nad rámec stávajících příslušných ustanovení směrnice 2014/59/EU. Touto směrnicí není proto dotčeno vnitrostátní právo členských států upravující běžná úpadková řízení, které se týkají postavení vkladů v případě úpadku, jež není harmonizováno směrnicí 2014/59/EU. Do *[3 roky ode dne vstupu této směrnice v platnost]* by Komise měla přezkoumat uplatňování směrnice 2014/59/EU, pokud jde o postavení vkladů v případě úpadku, a vyhodnotit zejména potřebu dalších změn uvedené směrnice,

Článek 1

Změny směrnice 2014/59/EU

1. V čl. 2 odst. 1 se bod 48 nahrazuje tímto:

„48) „dluhovými nástroji“

- i) pro účely čl. 63 odst. 1 písm. g) a j) dluhopisy a jiné formy převoditelného dluhu, nástroje vytvářející nebo uznávající dluh a nástroje poskytující práva na nabytí dluhových nástrojů; a
- ii) pro účely článku 108 dluhopisy a jiné formy převoditelného dluhu a nástroje vytvářející nebo uznávající dluh;“.

2. Článek 108 se nahrazuje tímto:

„Článek 108

Postavení vkladů v hierarchii stanovené pro případy úpadku

1. Členské státy zajistí, aby ve vnitrostátním právu upravujícím běžná úpadková řízení:
 - a) následující položky měly stejný stupeň priority, který je vyšší než stupeň priority pohledávek běžných, nezajištěných věřitelů:
 - i) část způsobilých vkladů fyzických osob, mikropodniků a malých a středních podniků, která přesahuje limit pojištění stanovený v článku 6 směrnice 2014/49/EU;
 - ii) vklady, které by byly způsobilými vklady fyzických osob, mikropodniků a malých a středních podniků, kdyby nebyly provedeny prostřednictvím poboček nacházejících se mimo Unii, které jsou pobočkami institucí usazených v Unii;
 - b) následující položky měly stejný stupeň priority, který je vyšší než stupeň priority stanovený v písmeni a):
 - i) pojištěné vklady;
 - ii) systémy pojištění vkladů přebírající práva a závazky pojištěných vkladatelů v případě platební neschopnosti.

2. Členské státy zajistí, aby ve vnitrostátním právu upravujícím běžná úpadková řízení měly u subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. a), b), c) a d) běžné, nezajištěné pohledávky vyšší stupeň priority než nezajištěné pohledávky vyplývající z dluhových nástrojů, které splňují tato kritéria:
- a) původní smluvní splatnost těchto dluhových nástrojů činí nejmeně jeden rok;
 - b) nejedná se o deriváty a neobsahují žádné vložené deriváty a
 - c) příslušná smluvní dokumentace a případně prospekt týkající se jejich emise výslovně uvádí nižší stupeň priority podle tohoto odstavce.
3. Členské státy zajistí, aby nezajištěné pohledávky vyplývající z dluhových nástrojů splňujících kritéria stanovená v odst. 2 písm. a), b) a c) měly ve vnitrostátním právu upravujícím běžná úpadková řízení vyšší stupeň priority než pohledávky vyplývající z nástrojů uvedených v čl. 48 odst. 1 písm. a) až d).
4. Aniž jsou dotčeny odstavce 5 a 6, členské státy zajistí, aby se na pořadí, jaké mají v běžných úpadkových řízeních nezajištěné pohledávky vyplývající z dluhových nástrojů vydaných subjekty uvedenými v čl. 1 odst. 1 písm. a), b), c) a d) před dnem vstupu v platnost opatření podle vnitrostátního práva provádějícího [*vložte název této směrnice*], použilo jejich vnitrostátní právo upravující běžná úpadková řízení, jak bylo přijato k 31. prosinci 2016.

5. Pokud členský stát po 31. prosinci 2016 a přede dnem vstupu [*vložte název této směrnice*] v platnost přijal vnitrostátní právo upravující pořadí, jaké mají v běžných úpadkových řízeních pohledávky vyplývající z dluhových nástrojů vydaných po dni použitelnosti takového vnitrostátního práva, odstavec 4 se nepoužije na pohledávky vyplývající z dluhových nástrojů vydaných po vstupu takového vnitrostátního práva v platnost, a to za podmínky, že je dodrženo následující:
- a) toto vnitrostátní právo stanoví, že v běžných úpadkových řízeních mají u subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. a), b), c) a d) běžné, nezajištěné pohledávky vyšší stupeň priority než nezajištěné pohledávky vyplývající z dluhových nástrojů, které splňují tato kritéria:
 - i) původní smluvní splatnost těchto dluhových nástrojů činí nejméně jeden rok;
 - ii) nejedná se o deriváty a neobsahují žádné vložené deriváty a
 - iii) příslušná smluvní dokumentace a případně prospekt týkající se jejich emise výslovně uvádí nižší stupeň priority podle tohoto odstavce;
 - b) toto vnitrostátní právo stanoví, že nezajištěné pohledávky vyplývající z dluhových nástrojů splňujících kritéria stanovená v písmeni a) tohoto odstavce mají v běžných úpadkových řízeních vyšší stupeň priority než pohledávky vyplývající z nástrojů uvedených v čl. 48 odst. 1 písm. a) až d).

Ke dni vstupu v platnost opatření podle vnitrostátního práva provádějícího [*vložte název této směrnice*] mají nezajištěné pohledávky vyplývající z dluhových nástrojů uvedených v písmeni b) stejný stupeň priority jako v odst. 2 písm. a), b) a c) a v odstavci 3.

6. Členské státy, které před 31. prosincem 2016 přijaly vnitrostátní právo upravující běžná úpadková řízení, kterým se nezajištěné pohledávky vyplývající z dluhových nástrojů vydaných subjekty uvedenými v čl. 1 odst. 1 písm. a), b), c) a d) rozdělují do dvou nebo více různých stupňů priority nebo kde se stupeň priority nezajištěných pohledávek vyplývajících z dluhových nástrojů mění ve vztahu ke všem ostatním běžným nezajištěným pohledávkám ve stejném postavení, mohou stanovit, že nástroje s nejnižším stupněm priority mezi těmito běžnými, nezajištěnými pohledávkami mají stejné pořadí jako ty, které jsou uvedeny v odst. 2 písm. a), b) a c) a v odstavci 3.

Článek 2

Provedení

1. Členské státy uvedou nejpozději do *[18 měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost]* v platnost právní a správní předpisy k dosažení souladu s touto směrnicí. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Členské státy použijí tyto předpisy ode dne jejich vstupu v platnost ve vnitrostátním právu, který nastane nejpozději dne [18 měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost].

2. Opatření uvedená v odstavci 1 přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

- 2a. Odstavec 2 se nepoužije v případech, kdy vnitrostátní opatření členských států, která platila před vstupem této směrnice v platnost, jsou v souladu s touto směrnicí. V takovém případě členské státy tuto skutečnost náležitě oznámí Komisi.
3. Členské státy sdělí Komisi a Evropskému orgánu pro bankovníctví znění hlavních ustanovení vnitrostátního práva, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 2a

Přezkum

Do dne *[datum – 3 roky po dni vstupu této směrnice v platnost]* provede Komise přezkum uplatňování čl. 108 odst. 1 směrnice 2014/59/EU. Komise zejména posoudí, zda jsou zapotřebí jakékoli další změny týkající se postavení vkladů v případě úpadku. Podá o tom zprávu Evropskému parlamentu a Radě.

Článek 3
Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 4
Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament

Za Radu

předseda

předseda nebo předsedkyně
